

Кијаз АСЛАН

баш муәллим

**ХАЛГ ЖАЗЬЧЫСЫ
СҮЛЕЈМАН РӘҺИМОВУН
НӘЈАТ ВӘ ЈАРАДЬЧЫЛЫҒЫНДА
КИТАБ, КИТАБХАНА ВӘ МУТАЛИӘ
МӘСӘЛӘЛӘРИ
(Сүлејман Рәһимовун 100 иллик
јубилејинә һәср олунур)**

XX әср Азәрбајҗан нәсринин көркәмли нүмајәндәси, мәшһур халг јазычысы, танынмыш ичтимаи хадим, Сосиалист Әмәји Гәһрәманы Сүлејман Рәһимов (1900-1981) милли мәдәнијјәтимизин вә әдәбијјатымызын инкишафында мүлки хидмәтләр көстәрмиш гүдрәтли сәнәткарларымыздан биридир. О, чох марағлы, рәнкарәнк вә кениш јарадычылыг јолу кечмиш, нәсрин демәк олар ки, бүтүн жанрларында гәләмини уғурла сынагдан чыхармыш, әдәбијјатымызда өзүнәмәхсус јер тутан роман, повест, һекајә, очерк вә башга бәдии әсәрләр, һәмчинин дәрин мәзмунлу публисистик әсәрләр вә тәнғиди мәғаләләр јазмышдыр.

Халг шаири Сәмәд Вурғунун сөzlәри илә десәк, Сүлејман Рәһимов XX әср "Азәрбајҗан әдәбијјатынын агыр артилеријасы" (1) әвәсиз роман устасы кими танынмыш,

“Шамо”, “Сачлы”, “Ағбулаг дағларында”, “Ана абидәси”, “Гафгаз гаргалы” романлары илә үмумхалг мәһәббәти газанмышдыр. Онун “Мәһман”, “Айналы”, “Медалҗон”, “Гардаш гәбри”, “Арзу”, “Ата вә оғул”, “Мәһтабан”, “Јахшылыг” кими повестләри вә бир чох һекајәләри кениш охучу күтләсинин дигтәтини өзүнә чәлб етмиш, нәсилләрин мәһәви тәрбијәсиндә мһүм рол ојнамышдыр.

С.Рәһимовун бир сыра тәнгиди мәгаләләри, нәзәри мұлаһизәләри дә вардыр ки, бу әсәрләриндә о, әдәбијјатымызын бир сыра вачиб мәсәләләринә тохунмуш, дәјәрли фикирләр сөйләмишдир.

Бөјүк јазычы халг һәјатыны, адәт-әнәнәләримизи дәриндән билмиш, шифаһи әдәбијјатымызын, нағыл вә дастанларымызын, ашыг шеърләримизин һәм сәррафы, һәм дә хиридары олмушдур.

Доғма Азәрбајчан дилини көзәл билән, онун сафлығы вә тәмизлији уғрунда чарпышан вә мұбаризә апаран зијәтиларымыз сырасында Сүләјман Рәһимов хусуси хидмәтләр көстәрмишдир.

Көркәмли әдибин мәшһур нәср әсәрләри вә публисистикасы узун илләрдир ки, Азәрбајчан вәтәндашларынын мәһәви, бәдии-естетик тәрбијәсиндә түкәнмәз хәзинә ролуну ојнајыр, ушағларын, јенијетмәләрин вә кәңчләрин бәдии зөвгүнүн формалашмасына, бир шәхсијјәт кими јеткинләшмәсинә, Вәтәнә ләјиг өвләд кими бөјүмәсинә сәмәрәли тәсир көстәрир (2).

Сүләјман Рәһимов һәмишә милли мәдәнијјәтимизин дирчәлишинә дә хусуси дигтәт јетирмиш, бу мұнасибәтлә “Јахшылыг” адлы бир повест вә онларла мәгалә јазыб нәшр етдирмишдир. Тәәсүф ки, онун һәјат вә јарадычылығыны тәдгиг едән әдәбијјатшүнас алимләр бу мәсәләјә өтәри шәкилдә тохунмушлар. Мәһз буна көрә Сүләјман Рәһимовун зәнкин әдәби-бәдии иринсинин китабханашүнаслыг елми тәрәфиндән тәдгигата чәлб олунмасы, устад сәнәткарын китаб, мұталиә, китабхана илә бағлы сөйләдији фикир, кәлам, мұлаһизәләрин топланмасы вә елми арашдырмаја чәлб едилмәси мһүм актуаллыг кәсб едир. Зәннимизчә, бу, һәм дә јазычынын 100 иллик јубилејинә дәјәрли төһфә ола биләр.

Халг јазычысы Сүләјман Рәһимов мәгаләләринин бириндә јазыр: “Көрдүјүмүз әзәмәтли шәһәрләр, чохмәртәбәли биналар, чал-кечир дәмирјол шәбәкәләри, сәјсыз-һесабыз мәдәнијјәт абидәләри инсан әмәјинин, инсан әглинин, инсан зәкасынын мәһсулудур... Бу дүнјада һеч балача бир дахма да, балача бир китабча да өзбашына јаранмамышдыр... Шүүрлу инсан әмәји даима тәрәггитә хидмәт етмиш, һәјата јениликләр кәтирмишдир...” (3 -С.37).

Бу фикрин тәсдиги кими сәнәткарын даһа бир фикринә нәзәр салаг: “Јазычыларымыз өз гүдрәт вә илһамыны халгдан алырлар. Ајры-ајры шәхсијјәтләр халга хидмәт үчүндүр. Биз һәмишә бу мһүм мәсәләни нәзәрдә тутмалыјыг. Ајры-ајры халг артистинин, әмәкдар инчәсәнәт хадиминин, адлы-санлы шаирин, әдибин, драматургун фәалијјәти, һәмишә, һәр заман халга көстәрдији хидмәтлә өлчүлмәлидир” (3.- С.33).

Бөјүк әдибин бу сөзләрини там мәһәнада онун өзүнә дә аид етмәк олар. Чүнки Сүләјман Рәһимов һәмишә доғма Азәрбајчан халгынын мәдәнијјәтинин, маарифинин, төһсиленин, елминин, әдәбијјатынын, инчәсәнәтинин чичәкләнмәсинә чалышмышдыр.

С.Рәһимовун һәјат вә јарадычылығында китаб, мұталиә, китабхана, бүтөвлүкдә мәдәнијјәт мәсәләләри мһүм јер тутур. Бу да тәсәдүфи дејил. Белә ки, бу көркәмли шәхсијјәт бир тәрәфдән әсл јазычы кими китаба, китабханаја ғырылмаз телләрлә бағлы идисә, диқәр тәрәфдән 1945-1953-чү илләр әрзиндә Азәрбајчан ССР Назирләр Совети јанында Мәдәни-Маариф Мүәссисәләри Комитәсинин сәдри (4) олараг милли мәдәнијјәтимизин тәрәггиси наминә уғурла фәалијјәт көстәрирди. Марағлыдыр ки, бүтүн бунлар мәшһур јазычынын һәм бәдии, һәм дә публисистик әсәрләриндә өз кениш әксини тапмышдыр.

Сүләјман Рәһимов 10 чилдик “Сечилмиш әсәрләри”нә јаздығы “Һәјат јолу (Хатират дөфтәриндән)” адлы өн сөзүндә о дөврү белә хатырлајыр: “1945-чи илин ијул ајындан башламыш та 1953-чү илин мај ајына кими Республика Мәдәни-Маариф Мүәссисәләри Комитәсиндә чалышдым. Илк әзәлдән мәдәни-маариф комитәсинин ишини тәшкил етмәли олдуг. Мұһарибәдән дәнән, ағыр сынағлардан чыхан намуслу

шərəфли зијалылардан Комитəјə ишə кəтүрдүк, тез бир заманда идарəнин алт гатында јүнкүл бир мəтбəə дүзəлдə билдик. Комитəдə топланан намуслу ишкүзар коллективə архаланмагла, күтлəви ишлəri күчлəндирдик, бирбаш чамаата үз тутдуг. Күлти нүсхəлəрлə нəшр едилəн чагырышлары - мəктублары кəндарасы диварлара жапышдырмагда, чамаатын жығынчаг јерлəриндə охумагда мəдəни-маариф ишчилəri, охучулар кəмəјимизə кəлдилər. Бу мəктублары вə мүрачиəтлəri мən бир нөв бəдии, "Шамо" дилиндə јазырдым. Кəндлəрлə əлагəни күчлəндирдик, өзүмүз дə рəјонлара, кəндлəрə дəнə-дəнə кетдик. Дəмəк олар ки, мən Азəрбајчанын бүтүн рəјонларыны, бир чох мəктəблəрини кəзиб доландым. Јəгин ки, Комитəдə ишлəдијим мүддəт əрзиндə јаздығым, ја редактə етдијим материал үст-үстə топланса, бир јүз чап вəрəгиндən дə јухары олар. Елə бунлар да чох кəрəјимизə кəлирди. Чапханадан чыхан мəктублар, мүрачиəтнамəлər, гираəтхана, клуб, китабханалар үчүн кəндəрдијимиз хырда китабчалар ишлəримизə хəјли кəмəк етдији үчүн мənə һəдсиз зəвг вəрмəјə башлады. Бəдии əсəр дə халг үчүн дејилими?"(5.-С.49).

Көрүндүјү кими, С.Рəхимов Азəрбајчанда мəдəни гуручулуг ишлəринин кениш вүс'əт алмасы үчүн мүһүм хидмəтлər кəстəрмиш, мəдəни-маариф мүəссисəлəринин инкишафы гајғысына галмыш, милли мəдəнијјəтимизин чичəклəнмəsi нəминə сəмərəли тəшəббүслəрлə чыхыш етмиш, бу тəшəббүслəri һəјата кечирə билмишдир.

Əдиб јазыр: "Бир сыра рəјон мəркəзлəриндə мəдəнијјəт сарајы вə китабхана биналары тикмəјə башладыг. Республика мəтбуаты, намуслу халг зијалылары бу ишə хəјли кəмəк етдилər, халғымызын мəдəни гуручулуг һəрəкатыны мəтбуатымыз өз сəһифəлəриндə мүнтəзəм олараг ишыгландырды. Республика мəдəни-маариф мүəссисəлəri үчүн јени биналарын тикилмəsиндə гүдрəтли халг һəрəкаты өз күчлү тəсирини кəстəрир, мүсбəт сəмərəсини вəрир, бизи руһландырыб гидаландырыр, шəхсən мənə түкəнмəз мənəви зəвг вəрирди. Масаллы, Лəнкəран, Күрдəмир, Товуз, Агдам, Агдаш кими рəјонларда фəалларын иштиракы, əмəксəвən намуслу кəндилəрин кəмəји илə типик лəјиһə əсасында,

милјон маната баша кəлən мəдəнијјəт сарајлары бир-биринин ардынча учалырды. Бу мүддəт əрзиндə китаб фондumuz да хəјли артды. Биз нефт фонду һесабына Бакыдан рəјон вə кəнд китабханаларына арды-арасы кəсилмəјən китаб бағламалары кəндəрир, китабханалары мəдəни мүхəллифатла тəһиз едирдик. Бүтүн бунларла бирликдə, хəјли мүддəт əрзиндə чалышыб вурушдугдан сонра бу күн шəһəримизин мəркəзиндə учалан Республика Дəвлəт Китабханасынын лəјиһəсини Москвада тəсдиг етдирмəк, тикинти саһəсиндə јашајанлары ја пул-пара, јахуд мənзиллə тəмин едиб кəчүрмəк, бу јарашыглы бəјүк бинанын тəмəлини гəјмаг мүмкүн олду" (5.-С.49-50).

Ону да гејд едəк ки, М.Ф.Ахундов адына Азəрбајчан Дəвлəт Китабханасынын иншасы илə бағлы С.Рəхимов "Јахшылыг" адлы ајрыча бир повест јазыб нəшр етдирмишдир ки, бу елми мəгалəдə һəмин əсəрин тəһлилинə дə хүсуси јер вəрилмишдир.

Мəлүм олдуғу кими, 1997/98-чи тəдрис илиндə Бакы Дəвлəт Университети китабханачылыг фəкүлтəсинин 50 иллији тəнтəнə илə гејд олунмушдур. Бу күн фəрəһлə сəјлəјə билтəрик ки, бу фəкүлтəнин јарадычылары сырасында севимли јазычымыз Сүлєјман Рəхимовун мүстəсна ролу вə хидмəти вардыр. Онун өзү бу бəрəдə 1960-чы иллəрдə белə јазырды: "Мəдəни-маариф мүəссисəлəринə орта тəһсилли кадр һазырламаг үчүн техникум, али ихтисаслы ишчилər һазырламаг үчүн дəвлəт университети нəздиндə китабханачылыг шəбəси тəшкил едилди"(5).

Бу мəсəлəдən бəһс едən кəркəмли китабханашүнас алим, Бєјнəлхалг Информасијалашдырма Академијасынын мүхбир үзвү, тарих елмлəri доктору, профессор Абузəр Хəлəфов "Азəрбајчанда китабханачылыг тəһсилнин инкишафы" адлы монографијасында јазыр ки, 1947-чи илдə "Республикада мəдəни-маариф мүəссисəлəri үчүн кадр һазырламаг һағтында" хүсуси гəрар гəбул едилмиш, Азəрбајчан Дəвлəт Университетинин филологи фəкүлтəси нəздиндə јүксəк ихтисаслы китабханачы кадрлар һазырлајан китабханачылыг шəбəсинин тəшкил едилмəsi вə бу шəбəнин кəлəчəкдə ајрыча фəкүлтəјə чеврилмəsi нəзəрдə тутулмушду. Шəбəнин ачылмасы ишинин тəшкили АДУ-нун ректорлутуна вə

Азәрбајҹан ССР Назирләр Совети јанында Мәдәни-Маариф Мүәссисәләри Комитәсинә һәвалә олунмушду.

1947-чи илдә һәмин Комитә ССРИ Али вә Орта Ихтисас Тәһсил Назирлијинә хусуси мәктубла мұрачиәт едәрәк, республикада жүксәк ихтисаслы җитабханачы кадрлара бөјүк еһтијач олдуғуну әсәсләндирмиш, университетдә ајрыча тәдрис планына малик олан җитабханачылыг шө'бәсинин ачылмасыны хаһиш етмиш вә разылыг алмышды. 1947-48-чи тәдрис итиндән җитабханачылыг шө'бәси фәалијјәтә башлады (6.-С.19).

Профессор А.Хәләфов җитабханачылыг шө'бәсинин тәшкилини республикамызын мәдәни һәјатында мұһүм һадисә кими җијмәтләндирәрәк јазыр: "Бу шө'бәнин јарадылмасында 1945-чи илдән Азәрбајҹан ССР Назирләр Совети јанында Мәдәни-Маариф Мүәссисәләри Комитәсинин сәдри, көркәмли дөвләт хадими Сүләјман Рәһимовун мұһүм, хидмәти олмушду. Сүләјман Рәһимов мәдәни-маариф мүәссисәләринә башчылыг етдији дөврдә республикамызда җитабхана ишинин һәртәрәfli инкишафы, хусуси илә җитабханаларын мадди-техники базасынын мөһкәмләндирилмәси, җитабхана шөбәкәсинин артмасы, җитаб фондларынын чохалмасы, әһалијә җитабхана хидмәтинин тәкмилләшдирилмәси саһәсиндә мұвәффејјәтләр әлдә едилмишди. Көркәмли јазычы, һәссас инсан вә јеткин бир зијалы кими Сүләјман Рәһимов җитаб вә җитабхана ишини мәдәни инкишафын мұһүм саһәси кими чох жүксәк җијмәтләндирир, мұталиәни халгын шұурланмасынын әсас васитәләриндән бири һесаб едирди. Җитабхана иши онун нәзәриндә халгын үмуми мәдәнијјәтинин жүксәлдилмәси васитәси, җитабханачы исә ишыг вә тәрбијә мәнбәји иди. Мөһз буна көрәдир ки, Сүләјман Рәһимов җитабханачылыг шө'бәсинин, сонралар исә җитабханачылыг фәкултәсинин иши илә һәмишә марағланмыш, онун ишинә көмәк етмишди. О, җитабханачылыг фәкултәсинин тәләбәләринин көрүшүнә җалмәји, јени әсәрләринин мұзакирәсиндә иштирак етмәји чох севирди" (6.-С.19-20).

Даһа сонра профессор А.Хәләфов билдирир ки, 1947-чи итин октјабр ајында университетин филоглоји фәкултәсинин јанында җитабханашұнаслыг вә библиографија кафедрасынын

јаранмасында, кафедра үчүн мұәллим кадрларынын сечилмәсиндә дә Сүләјман Рәһимов јахындан иштирак етмишди (6.-С.26-27).

Профессор А.Хәләфовун бир мә'луматы да бөјүк марағ доғурур: "Җитабханачылыг шө'бәсиндә җитаб тарихиндән илк мұһазирәни Сүләјман Рәһимов охумушду" (6.-С.27).

Абузәр Хәләфовун 1998-чи илдә нәшр олунмуш "Азәрбајҹанда али җитабханачылыг тәһсили (1947-1997-чи илләр)" адлы моногرافيјасында бу фикирләрини инкишаф етдирәрәк јазыр ки, С.Рәһимов көркәмли јазычы, бачарығлы дөвләт хадими олмағла јанашы, һәм дә аловту вәтәндаш, жүксәк сәвијјәли зијалы иди. Доғма Азәрбајҹан халгына сонсуз мөһәббәт онун ганына ишләмишди. О, җитабы, җитабхана ишини чох жүксәк җијмәтләндирир, җитабын әһәмијјәти, җитабхананын чәмијјәтдә ролу һағтында мөғаләләр јазыр, аловту трибун кими кәндләрдә, рајонларда, шөһәрләрдә инсанларын тәрбијә вә тәһсилиндә җитабын, мәдәни гуручулугда җитабхана ишинин ролу һағтында чыхышлар едирди.

Профессор А.Хәләфов јазыр: "Сүләјман Рәһимовун җитабхана иши саһәсиндә ән бөјүк хидмәти Азәрбајҹанын кәнд рајонлары мәркәзләриндә нұмунәви җитабхана биналарынын тикинтиси олмушду. Республиканын 20-јә јахын рајонунда илк дөфә оларағ нұмунәви лајиһә илә хусуси җитабхана биналары тикилмишди. Азәрбајҹан кәндинин һәјатында јени вә мұһүм һадисә олан хусуси лајиһәли җитабхана биналарынын иншасы җитабхана ишинин инкишафына тәкан верир, кәнд ичтимаијјәтинин диггәтини бу саһәјә чәлб едирди.

Сүләјман Рәһимов гејд едирди ки, кәндлә аптек ачмаздан әввәл җитабхана ачмағ лазымдыр ки, кәнд әһалиси охусун, савадлансын, сәһијјә мәдәнијјәти жүксәлсин, онда онлар өз сәһһәтләрини горумаға имкан газанаҗағлар, хәстәләnmәјәчәкләр, онлара дәрман лап аз лазым олаҗағ. Образлы ифадә едилмәкиш бу сөзләрдәки бөјүк һәғигәт һамыја мә'лумду. Көркәмли јазычы, һәссас инсан вә јеткин зијалы кими С.Рәһимов җитаб вә җитабхана ишини мәдәни инкишафын чох вачиб саһәси кими җијмәтләндирир, мұталиәни халгын савадланмасынын әсас васитәләриндән бири һесаб

едирди. Китабхана иши онун нәзәрində халғын үмуми мәдәнијјәтинин јүксәдилмәси вәситәси, китабханачы исә ишыг вә тәрбијә мәнбәјидир. О, китабханачыны педагог, мүәллим, биликләри јажан, инсанлара ишыг бәхш едән бир шәхс кими дәјәрләндирир, китабханачылыг тәһсилинин тәшкили, тәдриси просеси, китабханашүнас-библиограф кадларын һазырланмасы илә марагланырды. Јазычы мүнтәзәм олараг китабханачы тәләбәләрлә көрүшә чан атыр, онларын гаршысында чыхыш етмәји өзүнүн мәнәви борчу билир” (6.1. – С.23-24).

Көрүндүјү кими, китаб, китабхана, китабханачылыг тәһсили, үмумијјәтлә, мәдәни гуручулуг просеси танынмыш јазычынын өмүр вә зәһмәт јолунда парлаг сәһифәләр јазмышдыр.

Сүлејман Рәһимовун өзү һәммин илләри белә гijмәтләндирир: “Шуша Педагожи Техникумунда олдуғу кими, Мәдәни-Маариф Мүәссисәләри Комитәсиндә дә әввәлчә ишә кетмәк истәмәсәм дә, үстүндән бир аз өтүнчә, чан-башла ишләдим. Бурада чалышдығым сәккиз или өмрүмүн ән мәналы илләриндән сајырам. Бу мүддәт әрзиндә халг һәрәкаты мәнә түкәнмәз бир јарадычылыг руһу верди. Мән бир јазычы кими дә хејли чалышыб ишләдим. Бу вахт әрзиндә мән автобиографик характер дашыјан “Ата вә оғул” повестини, “Сачлы”нын II вә III чилдјәрини јаздым. “Шамо”нун I вә II чилдини дә ишләјиб чап етдирә билдим. Мәдәни-Маариф Мүәссисәләри Комитәсиндә ишләмәјимин бәһрәси олараг, мән “Ағбулаг дағларында” романыны да јаздым. Бу романда Азәрбајҗанын мәдәни гуручулуг ишләрини, тәбии зәнжинликләри, хусусән “Истису”, “Туршсу” кими чох фәјдалы, кәрәкли шәфа гәјнағларыны, Көј көл кими көзәл рәнкарәнк тәбиәт мәнзәрәләрини гәләмә алмаға чалышдым” (5.-С.50).

Әдибин бу сөзләринә хусуси диптәт јетирмәк вачибдир. Чүнки С.Рәһимовун бу нијјәти романын гурулушуна олдуғу кими, мәзмунуна, һәјат материалынын сечилмәсинә дә билаваситә тәсир көстәрмишдир.

Бөјүк Вәтән мұһарибәсиндән сонра тез-тез Азәрбајҗанын рајонларына кедән, мәдәни-маариф мүәссисәләринин

зәһмәткешләр арасында апардығы ишләрлә јахындан марагланан, кәндләрдә, рајон мәркәзләриндә мәдәнијјәт сарајлары, клублар вә китабханалар тикилмәси һәрәкатынын фәал иштиракчыларындан бири олан әдиб чох ибрәтамыз һадисәләрин шаһиди иди. Тәсәдүфи дејил ки, китабхана вә мәдәнијјәт сарајларында апарылан иш “Ағбулаг дағларында” романында мұһүм јер тутур.

Сүлејман Рәһимов һәлә илк романларындан башлајараг китаба, мұталиәјә, мәдәни-маариф очағларына јүксәк гijмәт вермиш, севимли гәһрәманлары Шамонун, Рүхсарәнин, Фәрһадын вә башғаларынын бир шәхсијјәт вә әдәби образ кими инкишафында һәммин вәситәләрин әвәзсиз ролуну дәнә-дәнә гејд етмишдир. Марағлыдыр ки, јазычы тәкчә баш гәһрәманлары дејил, диқәр мүсбәт сурәтләри дә китаба вә китабханаја бағлы инсанлар кими гәләмә алмышдыр.

Мәсәлән, “Шамо” романында вахтилә “неј чалан, Дәлидагда кәзиб ағач дејүшдүрән”, сонра һәгигәти китабларда тапараг, анд ичән Шамо билаваситә ишдә, мұбаризәдә мәтин бир шәхсијјәт кими јетишир. Одур ки, Шамо халғын јетирдији, тәрбијәләндирдији вә бәрк ајагда мұдафиә етдији бир гәһрәмана чеврилир (7.-С.24).

“Сачлы” романында халғын мәнәфеји вә хошбәхтлији јолунда мұбаризә апаран Таһир Дәмиров өз ишиндә халғын көмәјинә вә мәһәббәтинә архаланыр. Онун мәлүмат вә мараг даирәси кенишдир. Таһир классикләрдән өјрәнмәклә јанашы, Лев Толстојун “Һәрб вә сүлһ” әсәрини икинчи дәфә охујур, тәсәввүрүндә ағсачлы Мирзә Фәтәли чанланыр; Азәрбајҗан нағылларыны севир, “Молла Нәсрәддин”ин әлинә кечмиш нүсхәләринин үстүндә әсир. Сабирдән, Ширванидән, Пушкиндән әзбәр парчалар сөјләјир (8.-С.100).

Бу һәртәрәфлилик ону күндәлик чар ишләрин арасында итиб-батмагдан хилас едир.

Әдибин “Ана абидәси” романынын гәһрәманлары да елмә, билијә, савада, китаба, маарифләнмәјә гijмәт всрән адамлардыр. Әсәрдәки сурәтләрдән бири - көркәмли маарифчи вә дөвләт хадими кими тәсвир олунмуш Зәкәријјәоглу јахшы баша дүшүр ки, халғын мәдәни јүксәлиши проблеминин комплекс һалда, маариф вә мәдәнијјәтин бүтүн сәһәләри

арасында үзвн алагәдә һәлл етмәк, ирәлиләтмәк лазымдыр. Китабын, елмин, мәдәнијјәтин гүдрәтинә инанан Зәкәријјәоғлу дејир: “Биз нәинки орта тәһсилли мұәллими индики кими әлдә чыраг ахтарачағыг, һәтта али тәһсилли мұәллимләрлә Азәрбајчан кәндини тамамән, “бәсди” дејинчә тәмин едәчәјик!” (9.-С.31).

С.Рәһимовун китаб, мұталиә, китабхана, китаб тәблиғи илә бирбаша бағлы олан ајрыча бәдии вә публисистик әсәрләри дә вардыр. О, хұсусилә Мәдәни-Маариф Мұәссисәләри Комитәсинин сәдри ишләдији вахтлар бу мөвзуларла бағлы хејли мәгалә, мәрузә, нитг вә с. јазыб нәшр етдирмишдир. Бу бахымдан јазычынын “Јанан булудлар”, “Мәдәни-маариф ишләринин јүксәлиши уғрунда”, “Азәрбајчанда сијаси-маариф ишләри”, “Мәдәни-маариф мұәссисәләринин мұбариз вәзифәләри”, “Кәнчлик вә кәндә мәдәни-мәишәт мәсәләләри”, “Тәгдирәләјиг тәшәббүс”, “Китабхана”, “Китабхана ишләри һағтында”, “Кәндләрә мәдәни хидмәти даһа да јахшылашдыраг”, “Мәдәни-маариф очағларынын кәркәми вә сәлиғәси һағтында”, “Мәдәнијјәтимизин бөјүк наилијјәтләри”, “Газах вә Газымәммәд рајонларында мәдәни-маариф ишинин вәзијјәти вә ону јахшылашдырмаг тәдбирләри һағтында” кими онларча публисистик јазылары бөјүк әһәмијјәтә маликдир. Бу әсәрләрдә С.Рәһимов өзүнү китабчылыг вә китабхана ишинин билчиси, үмумијјәтлә милли мәдәнијјәтимизин әсл гајғыкәши вә тәблиғатчысы кими тәсдигләјир.

40-чы илләрин сону - 50-чи илләрин әввәлләриндән башлајараг Азәрбајчанын бир чох рајонларында вә кәндләриндә учалдылан мәдәнијјәт евләри вә китабханалар, мәдәнијјәт сарајлары вә клублар мәсәләсини Сүләјман Рәһимов илк дәфә 1947-чи илдә јазыб дәрч етдирдији “Јанан булудлар” адлы очеркиндә галдырмышдыр. Јазычынын хош нијјәтлә ирәли сүрдүјү бу тәшәббүс аз сонра рајон вә кәндләримиздә кениш үмумхалг һәрәкәтына чеврилмишдир (10).

“Јазычы кәрәк китабдан-китаба дејил, һәјатдан-һәјата, кедә-кедә, ахтара-ахтара јени сәнәт әсәри јаратсын” (11.-С.148) - дејән јазычынын өзү бүтүн јарадычылыгы боју бу

принсипә әмәл етмиш, бир-бириндән дәјәрли бәдии әдәбијјат нумунәләри гәләмә алмышдыр.

Азәрбајчанда мәдәни-маариф ишинин јүксәдилмәсини әсас вәзифәләрдән бири кими дәјәрләндирән, мәдәнијјәт очағларынын, о чүмләдән китабханаларын јарадылмасыны үрәкдән алгышлајан вә имканы дахилиндә өзү дә бу ишә көмәк кәстәрән С.Рәһимов бу мәсәләләрә дә мәгаләләр һәср етмишдир. Мәсәлән, 1947-чи илдә јаздығы “Нәчиб тәшәббүс” мәгаләсини о, Ағдаш рајонунун Үчговаг кәндиндәки “Гырмызы Азәрбајчан” колхозу мәдәнијјәт евинин ачылышы (12)^ 1948-чи илдә јаздығы “Китабхана” мәгаләсини исә Исмајыллы рајон китабханасынын ачылышы мұнасибәти илә гәләмә алмышдыр (13).

С.Рәһимов 1945-чи илдә дәрч етдирдији мәгаләләринин бириндә јазыр: “Зәманәмиздә китабсыз мәдәнијјәтдән вә мәдәни ингилабдан данышмаг олмаз! Китаб инсан ағлынын вә әмәјинин мәһсулудур. Елм вә сәнәтин һәр һансы бир саһәси өз инкишафы үчүн китабчылыг ишинә миннәтдардыр...” (14).

Көрүндүјү кими, јазычы мәдәнијјәт вә мәдәни тәрәггинин әсас амили кими китабы чох јүксәк гијмәтләндирир, китабчылыгы бүтүн елм вә сәнәт саһәләринин зирвәсинә галдырыр.

Китабы мә нәви гида адландыран јазычы даһа сонра дејир: “Китаб елм вә сәнәт абидәсидир. Бөјүк философлар, шаирләр вә алимләр китабла јашајырлар. Низами “Хәмсә” илә, Толстој “Һәрб вә сүлһ” илә, Сабир “Һопһопнамә” илә јашајыр. Китаб олмасады, бәшәријјәтин бөјүк сималары улдузлар кими өз вахтларында парлајыб, сонра сөнүб кедәрдиләр” (14).

Әдиб 1948-чи илдә Исмајыллы рајон китабханасынын ачылышы мұнасибәти илә гәләмә алдығы “Китабхана” адлы мәгаләсиндә һәм китаб, һәм дә китабхана һағтында ән көзәл фикирләр сөјләмиш, онлары даим јанараг чөмијјәтин, инсанларын шүүруну, ағлыны, јашајышыны нура гәрг еләјән сөнмәз ишыг адландырмышдыр. О, јазыр: “Китаб вә китабхана ән нурлу бир ишыгдыр. Китаб шүүр үчүн, ағыл вә димаг үчүн, күндәлик тәсәрруфат ишләри үчүн дә әсл ишыгдыр. Китаб кечә дә, күндүз дә ишыгдыр!...” (15)

Өз мәгаләсиндә “охучу-китабхана” мунасибәтинә дә тохунан С.Рәхимов фикрини белә давам етдирир: “Охучу китабхананын әсл досту, китабхана исә охучунун чох севдији мütәддәс бир јердир” (15).

Чәмијјәтдә китабханаларын тутдуғу мүһүм јери дүзкүн мütәјјәнләшдирән јазычы гәнаәтини бу чүр әсасландырыр: “Ғабагчыл мütәрәғти сималарын јаратдығы хатирәләри өзүндә топлајан, һәр заман ону охучуја тәғдим едән китабханадан да хејирли нә ола биләр!..” (15).

Китаба, мütалиәјә вә китабханаја дәрин һөрмәтлә јанашан, һәр бир зијатынын һәјатында онларын ролуну әвәзсиз сајан Сүләјман Рәхимов әдәби-тәнғиди мәгаләләринин бириндә һағлы оларағ јазыр ки, бәзи шаир вә јазычыларын јарадычылығындакы мөвзу касадлығы, актуаллығыны итирмиш мәсәләләрин зәиф тәсвири илк нөвбәдә онларын мütәллифинин мütалиә даирәсинин зәифлији, китаб охумамасы, зәһмәтә гатлашмамасыдыр. О дејир: “Јарадычы зәһмәтдән кәнар һеч бир барлы-бәһрәли зәка јохдур, ола да билмәз. Ән бөјүк зәка, ән бөјүк јарадычы зәһмәтлә ишыгланмышдыр! Мәндән сорушсалар ки, ән бөјүк зәка саһиб киmdir? Мән дејәрдим, ән бөјүк јарадычы зәһмәткеш сәнәткар! Јарадычы зәһмәтсиз һәр һансы зәка чох тезчә сәнәр, онун мәнәви аләминә чох тезчә гаранлыг чөкәр!” (11.-С.156).

Бунула бирликдә С.Рәхимов охучулары зәиф әсәрләрин мütалиәсиндән чәкиндиәрәк, јазычылары охучунун бәдии зөвгүнү формалашдырмаға гадир әсәрләр јаратмаға чағырыр: “Бизим бәдии әсәрләримиз үрәјимизә кирән, бәдии зөвгүмүзә, дүјуларымыза гита верән, бизи дүшүндүрән, мәнән силаһландыран әсәрләр алмалыдыр. Бизи дүшүндүрмәјән, һәјәчанландырмајан, ајағ бармагларынын учунда оғрун-оғрун бөјрүмүздән өтүб кечән әсәр, һәр һансы мөвзуја һәср едилмиш олса да бәдии әсәр ола билмәз. Бәдии әсәр ачыг чарчы кими бизи сәсләмәли, кур авазла һәр кәси чағырмалыдыр”(3.-С.9).

Көркәмли јазычы охучу зөвгүнү мütләг нәзәрә алмағын вачиблијини дәнә-дәнә төкрарлајарағ фикрини белә әсасландырыр: “Бизим заманәмиздә јүксәк мәдәни сәвијјәли, орта, али тәһсилли охучунун бәдии зөвгүнү нәзәрә алмамағ олмәз!.. Чүнки инди төк-төк адам дејил, демәк олар ки, бүтүн

халғымыз орта, али тәһсилли олмушдур. Инди охучу бармагла сајылан төк-төк бәркүзидә задәканлардан, гара гајтан ејнәкли мүнәввәрләрдән ибарәт дејил, бүтүн күтләдир” (3.-С.10).

Әдиб бәдии әсәрин гијмәтини китабын галынлығында, назиклијиндә көрмәдијини, әксинә, дахили дөјәрлә бағланмајан галынлығын артыг јүк олдуғуну, бәдии әсәрин һәчминин онун санбалы илә бағландығыны гејд едир: “Мәсәлә һеч дә әсәрин галынлығында, ја назиклијиндә дејилдир, мәсәлә әсәрин мәзмунунда, бәдии кејфијјәтиндә, бәдии дөјәриндәдир, онун үзәриндә һәғиги сәнәткарын сәрф етдији јарадычылыг саатларынын мигдарындадыр” (3.-С.52-53).

Она көрә дә С.Рәхимов сәмәрәли мütалиәни јарадычылығын дүзкүн тәшкили вә идарәси илә әлагәләндиәрәк јазыр: “Јарадычылыгы тәшкил вә идарә етмәк зәруридир. Мән бизим јарадычылығымызын тәшкилини, бизим мәдәни-мәнәви инкишафымызын артымы кими нәзәрә тутурам. Јазычы үчүн сон нәфәсинә гәдәр өјрәнмәк, инкишаф етмәк, артмағ кәрәкдир. Бу артым исә дүнја мәдәнијјәти илә, бөјүк сәнәткарларла таныш олмағдан башға, өзүндә, өз јарадычылығында да олмалыдыр” (3.-С.53).

Јазычы һәр бир мәдәни адамын өз мütалиә даирәсинин кенишләндирмәсинин зәрури олдуғуну хүсусилә вурғулајыр: “Әлбәтгә, нә гәдәр чох охусан, нә гәдәр чох билсән, о гәдәр јахшыдыр... Һәр бир мәдәни адам (мütәллим, мүһәндис, агроном, тәбиб вә с.) бизим классикләри, бизим әдәбијјаты, дүнја әдәбијјатыны билмәлидир, охумалыдыр, өјрәнмәлидир. Бәдии әдәбијјаты охумајан, танымајан зијатыны бир зијалы кими тәсәввүрә кәтирмәк мүшкүлдүр” (3.-С.53).

Гәләм јолдашларыны јүксәк сәвијјәли бәдии сәнәт әсәрләри јаратмаға сәсләјән С.Рәхимов јазыр: “Әдәбијјатын өзүндә һәјаты учалтмағ, охучуларә аличәнаб һиссләр ашыламағ бизим мütәддәс вәзифәләримиздән олмалыдыр. Охучуларә елә аличәнаб, хејирхаһ һиссләр ашыламағ кәрәкдир ки, орада јүксәк вәтәнпәрвәрлик дүјулары олсун, орада ичтимаи әмлакын мәнәфеји шәхси мәнәфедән үстүн тутулсун, орада һәр кәс өз сәадәтини ејни заманда јолдашынын, халғынын сәадәтиндә көрсүн” (3.-С.62-63).

Башга бир чыхышында көркәмли жазычы һаглы оларак дејир ки, “өјрәнмәк, охумаг, јорулмадан охумаг, бөјүк сәнәткарларын уstadлығындан дәрс алмаг лазымдыр... Биз тәһсилсиз, бөјүк мәдәни ирсә јијәләнмәксиз кечинә билмәрик!” (3.-С.181).

С.Рәһимов охучунун мараг вә тәләбинин мүтләг нәзәрә атынмасыны нәзәрә чатдырараг јазыр: “Зәманәмиздә охучунун, тамашачынын јүксәк мәдәни тәләбләрини нәзәрә алмамаг олмаз... Әкәр бир әсәр әлдән-әлә кәзмирсә, онун вәрәгләри охучу бармаглары илә сөкүлүб дағылмырса, нечә дејәр, елә “тәзә тикилиб, тәзә дә галырса”, демәк, бу әсәр јашамыр, сүрүнүр, һагг газанмыр, күнчдә-бучагда боғулур, нәфәси тәнкишир, ағзына оксикен батышы тутсан да ишыг үзү көрмәдән өлүр!... Белә әсәр мүәллифи... охучунун гәрәзсиз һөкмүнү динләмәли, ичтимаијјәт гаршысында вичдани мәс’улијјәт дашымалыдыр” (3.-С.187-188).

Халг жазычысы Сүләјман Рәһимов 1971-чи илдә китабхана бинасынын иншасына да, әввәлдә гејд етдијимиз кими, ајрыча бир әсәр - “Јахшылыг” повестини һәср етмишир. Повестин әсас сүжетини М.Ф.Ахундов адына Азәрбајчан Дөвләт Китабханасы үчүн јени бина лајиһәсинин тәсдиги вә онун тикинтиси тәшкил едир(10).

Әсәрин баш гәһрәманы Мүмтаз Нијаззадә садә бир кәндли айләсинин јетиширмәсидир. Сонралар о өз истәдады вә зәһмәти сәјәсиндә республикада јүксәк вәзифәләрдән биринә - Мәдәни-Маариф Комитәсинин сәдри вәзифәсинә тәјин олунур. Һәјатынын мәнасыны инсанлара вә чәмијјәтә јахшылыгда көрән Мүмтаз Нијаззадә она мүрачиәт едәнләрә, хүсусилә кәнчләрә көмәк кәстәрир, онларын тәһсил алмасы үчүн бүтүн имканлардан истифадә едир.

Бир дәфә күчдә көзүнүн алты гаралдылмыш бир оғлан көрүр. Мәлум олур ки, онун ады Сејрандыр, өзү дә тәләбәдир, көзүнүн алтындакы “фәнәр” исә китабхананын оху залында јер уғрунда мүбаризәнин нәтичәсидир. Мәһз бу тәсадүфи һадисә Нијаззадәни узун мүддәт нараһат едир вә о гәти гәрара кәлир: “Республика дөвләт китабханасыны көһнә Исмаиллијјәнин көһнәлән, мүасир китабханаја һеч дә әл вермәјән

зирзәмиләриндән, дарысгал дәһлизләриндән чыхараг” (16-С.39).

Нијаззадә китабханаја кәнч нәслин елм, билик, тәлим-тәрбијә мәркәзи кими бахыр. Одур ки, о, јени тикиләчәк китабхана бинасынын даһа кениш вә јарашыглы олмасыны арзулајыр: “Бу китабхана нечә олмалыдыр? - Нијаззадәнин тәхәјјүл аләминдә гәрибә бир с’чазла ме’мар олмаса белә, китабхана јаранмаға башлады. Бу китабхананын пилтәкәни кениш, кирәчәји “Исмаиллијјә” ады илә тикилән бинадан һеч дә керијә дејил, ирәли олмалыдыр! Бурада китаблар өз мүасирлик хүсусијјәтләринә көрә сәлигә-сәһманла олмалыдыр! Охучу тәләб едән китаб тез тапылмалыдыр. Бу китабхана азы-азы әлли ил, бәлкә дә бир әср габаға бахыб, еһтијачы өдәмәлидир” (16.- С.42).

Нәһајәт, Мүмтаз Нијаззадәнин арзулары керчәкләшмәјә башлајыр: “Дөвләт китабханасы лајиһәси ме’мар-академик Һүсәјнзадәнин башчылығы илә үч ил әрзиндә кечәли-күндүзлү ишләнәндән сонра али тәшкилатдан, тикинти-иншаат ишләрини тәнзим едән Үмүмиттифаг Дөвләт Комитәси тәрәфиндән тәсдиг олунмалы, сонра Үмүмиттифаг дөвләтинин али гәрарындан кечмәли иди” (16.- С.59).

Нијаззадә али тәшкилатда бу лајиһәнин тәсдиги үчүн бөјүк сәј кәстәрир, белә бир китабхана бинасынын халгымыза нә дәрәчәдә лазым олдуғуну сүбута јетирир, Москвадан Бақыја гәләбә илә гајыдыр.

Гејд етмәк лазымдыр ки, Мүмтаз Нијаззадә сурәти Сүләјман Рәһимовун өзү, ме’мар-академик Һүсәјнзадә сурәти исә Микајыл Һүсәјновдур. Мәһз онларын биркә фәалијјәти нәтичәсиндә М.Ф.Ахундов адына Азәрбајчан Дөвләт Китабханасынын индики бинасы 1960-чы илдә тикилиб истифадә верилмишир.

С.Рәһимов “Јахшылыг” повестиндә китаб, мүтәлиә вә китабхана һаггында чох дәјәрли фикирләр сөјләјир, өз гәһрәманларынын дили илә онларын һәр биринин инсан шәхсијјәтинин инкишафында мүсбәт вә әвәзсиз јер тутдуғуну билдирир.

Мәсәлән, Москвада китабхана бинасы лајиһәсини тәсдиг етдириб Бақыја гајыдан Мүмтаз оғлу Шүкранын сорғусуна белә

чаваб верир: "Гələбә, там гələбә, оғлум! Сəнин Бакын, Азәрбајчанын үчүн бир мэдəнијјəт - китаб кашанəси əлдə едə билдик!" (16.- С.68).

Мəһкəм хəстəлəниб јорған-дəшəјə дүшмəсини белə вечинə алмајан Мүмтаз Нијаззadə хəјатынын мə'насыны гуруб-јаратмагда, лазым кəлəрсə ел јолунда фəдə етмəкдə кəрүр, сон уғуруна ушаг кими севинəрəк: "Даһа гираəтханада кəнчлəримиз, учгарлыларымыз бир-биринин кəзүнүн алтына "фəнəр" гојуб кəјəртмəзлəр, китабханачыларымыз дарысгал пиллəлəрлə јухары галхынча орадан јыхылыб сəггəт олмазлар"- дејир (16.- С.69).

С.Рəхимовун јаздығы кими, Нијаззadəнин ичтимаи ишлəрə амала бағланан зəһмəт вə изтирабы һеч дə һəдəр јерə кетмир, өз бəһрəсини, сəмəрəсини верир. Демəк олар ки, əлкəнин бүтүн шəһəрлəри, рајон мəркəзлəри вə кəндлəри мэдəнијјəт очағларынын јаранмасы вə инкишафы илə марағланыр, бу вə ја дикəр дəрəчəдə һəмин ишлə мəшғул олурлар. Бу јолда һəр һансы əзəб-əзијјəти өзү үчүн вəзифə-борч билən, нəтичə е'тибарилə арзуларынын һечə чичəклəндијинə наил олан Нијаззadə кетдикчə фəрəһлəнир, хəстəлик вə чəтинлик онун үчүн асанлашыр. Əввəлчə Нијаззadəнин арзуларыны анчаг хəјалпəрвəрлик сажанлар сонра инанырлар ки, кəзəл хəјал олмадан, бу хəјал ганадлы арзуларла бағланмадан кениш мигјасда мэдəни-маариф ишини хəјата кечирмəк олмаз. Үрəк кенишлији, хəјал кенишлији, арзуларын ганадланмасы адамлары мə'нəн сəфəрбəрлијə алыб силаһландырыр, хəјатында баш верən хырдачылығлардан хилас едиб јүксəклəрə, зирвəлəрə апарыр, инсаны јени инсан етмəкдə һəллəдичи рол ојнајыр. Буна кəрə ишдə, күчдə ағырлыг чəкиб азарлајан заманларында белə Нијаззadə өз јатағында раһатлыг тапа билмир, бурада да өз ишини кəрүр. Онун башчылыг етдији назирлик һүгуна малик Мэдəни-Маариф Мүəссисəлəри Комитəсиндə мэдəни гуручулуг ишлəри бир ан да дајанмыр, Нијаззadəнин мэдəнијјəт мүчəһидлəри һəр јердə өз ишлəрини кəрүрлəр.

Нијаззadə "мən бəјүк-бəјүк ишлəрлə мəшғулам" - дејиб ловғаланмыр, хырын-хырда кəрүнən ишлəрдən гачмыр, бүтүн саһəлəр үзрə фəалијјəтини давам етдирир. Мəһз буна кəрə дə

ајрыча олараг али һəкүмəт гəрарыјла республика дөвлəт китабханасынын иншаатына даир мə'тəбəр гəрар аландан сонра о һəвəслəнир, гурурланыр, бунула белə мənəм-мənəмлик мəрəзинə мүбтəла олмур, өзү-өзүнү тəвəзəкарлыга чағырыр.

Лакин бир тəрəфдən бу китабхана лəјиһəсинин тəсдиги, иншаат ишлəри илə бағлы дөвлəт гəрарына кəрə Нијаззadə дəрин севинч дујурса, дикəр тəрəфдən елə бу гəрара кəрə пахылларын, бəдхəһларын дүшмənчилији ону хəјли кəдəрлəндирир. Əлбəттə, јəхшылығла башланан ичтимаи-фəјдалы амал уғрунда чарпышан, ичтимаи хəјир верən јени-јени мэдəнијјəт очағларынын јаранмасы Нијаззadəјə шəһрəт кəтирдијинə кəрə бир чоғлары бу кишинин мэдəни гуручулуг алəминдə олан фəалијјəтини кəрəјинчə гижмəтлəндириб тəгдир етдиклəри һалда, бир нечəлəринин гурдлу үрəклəриндə гитбə ојадыб һеч дə пахыллыг доғурмамыш дејилди. Онлар Нијаззadəнин дахили алəминдən хəбəрсиз идилəр. Онлар баша дүшə билмирдилəр ки, нə үчүн Нијаззadə республика дөвлəт китабханасынын јолунда бунча зəһмəтə гатлашыбдыр? Нə үчүн Нијаззadə өзүнүн дə, дөвлəт китабханасы баш лəјиһəчисинин, академикинин дə јүксəк һəрəрəт ичиндə јүксəк дəрəчəли шахтада голундан тута-гута мұзакирəјə-мұнағишəјə кедибдир? Һəр икиси бу кедиш заманы сəтəлчəм олублар, һəкимлəрин мүаличəсиндən сонра күч-бəлə сəтəлчəмдən гуртарыблар.

Бүтүн бу даркəзлүјə, пахыллыга, пислијə бахмајараг Мүмтаз Нијаззadə мэдəни-маариф комитəси хəтти илə башладығы ишлəри баша чатдырмаг, натамам ишлəри өз əли илə тамамламаг истəјир. Һəтта: "Мən һəлə бир нечə ил дə кəнүлсүз тə'јинат алдығым бу вəзифəдə кəнүллү олараг галмаг истəјирəm", - дејир.

Нијаззadə өз фəдаилик чəбһəсиндən гачмыр, дəјанəт кəстəрмəк əзмини нүмајиш етдирир, јəхшылыг мөвгəјини јенидən мүəјјəнлəшдирир (16.- С.83).

"Јəхшылыг" повестинин сонракы фəсиллəри Нијаззadəнин мүаличəсинə, јазыб-јаратмаг еһтирасы илə јашајыб мүбаризə апармасына, Москвада сечилмиш əсəрлəринин - јени китабларынын нəшри илə бағлы кечирдији һисс, хəјəчан вə дујгуларынын тəсвиринə һəср олунмушдур.

“Яхшылыг” повести эввалчә “Азәрбајчан” журналынын 1978-чи ил 2, 3, 4 вә 5-чи нөмрәләриндә дәрч олунмуш, 1986-чы илдә исә ајрыча китаб шәклиндә чапдан бурахылмышдыр(16).

Көркәмли халг јазычысы Сүлејман Рәхимовун, демәк олар ки, бүтүн әсәрләри бу вә ја дикәр дәрәчәдә китабла, мұталиә илә вә китабхана илә бағлыдыр. Әлбәттә, бүтүн бунлары бир елми мәгаләдә әһатә етмәк мүмкүн дејил. “Китабхана ағлын лабораторијасыдыр” (17) - дејән С.Рәхимовун китаб вә китабхана илә бағлылығы кәләчәкдә даһа әтрафлы арашдырылачагдыр.

ӘДӘБИЈАТ

1. Вурғун С. Әсәрләри: 6 ч.-дә. Ч. 5 (Мәгалә, мә'рузә, нитг, тәбрик вә очеркләр). – Б.: Елм, 1972. – С.222-223.
2. Азәрбајчан совет әдәбијаты: Дәрс вәсаити. – Б.: Маариф, 1983. – 530 с.
3. Рәхимов С. Јазычы вә һәјат (Әдәбијат мәсәләләринә даир мәгаләләр). – Б.: Азәрнәшр, 1961. – 506 с.
4. Нәчәфова М.Ј., Гулијев А.К. Халг јазычысы Сүлејман Рәхимов: Библиографија. – Б., 1975. – 150 с.
5. Рәхимов С. Һәјат јолу (Хатират дәфтәриндән)/ Сечилмиш әсәрләри: 10 ч.-дә. Ч.1 - Б.: Азәрнәшр, 1968. – 596 с.
6. Хәләфов А. Азәрбајчанда китабханачылыг тәһсилинин инкишафы. Б.: Маариф, 1987. – 132 с.
- 6.1. Хәләфов А. Азәрбајчан али китабханачылыг тәһсили. – Б., 1998. – 220 с.
7. Сејидов Ј., Гасымзадә Г. Сүлејман Рәхимов (Монографија). – Б.: Азәрнәшр, 1960. – 120 с.
8. Сејидов Ј. Сүлејман Рәхимовун романлары. – Б.: Елм, 1975. – 224 с.
9. Рәхимов С. Ана абидәси (Роман). Биринчи китаб. – Б.: Азәрнәшр, 1967. – С.31.
10. Рәхимов С. Јанан булудлар (Очерк)// Коммунист. – 1947. – 19, 21, 22, 23 нөјабр.

11. Рәхимов С. Әдәби мұлаһизәләр // Азәрбајчан. – 1968. – № 11. – С.148.
12. Рәхимов С. Нәчиб тәшәббүс// Коммунист. – 1947. – 25 нөјабр.
13. Рәхимов С. Китабхана//Коммунист.- 1948. – 25 сентјабр.
14. Рәхимов С. Китаб һагтында//Коммунист. –1945. –20 сентјабр.
15. Коммунист. – 1948. – 19 ијун.
16. Рәхимов С. Јахшылыг: Повест.- Б.: Кәнчлик, 1986.- 225 с.
17. Бағыров М. Сүлејман Рәхимов / “Азәрбајчан совет әдәбијаты” китабында. – Б.: Маариф, 1966.- С.234.